

DISSERTATIONEM INAUGURALEM MEDICAM

A

CLAR. MEDIC. CANDIDATO

GEORGIO CAROLO CHRISTOPH. STOELLING

MEININGENSIS SAXO

DIE XXIII MENS. DECEMBR. MDCCCII.

PUBLICE INSTITVENDAM

INDICIT

D. GEORGIVS RVDOLPHVS
BOEHMER

CONSIL. SAX. AVLICVS, THERAPIAE PROF. P. O. ACADEMIAE
SENIOR, PHYSICVS PROVINC. H. T. DECANVS

ET

Plantas fabulosas recenset Spec. V. et Mythologic ult.

Pauca, quae ad rem herbariam, ex Mythologia declarandam restant, nunc adhuc addamus. *Cynara* nomen retulit, ut RVELLIUS L. I. p. 83. scripsit, quod gentilem ei puellam in hanc herbam versam comminiscantur. *Satyrion* a Satyris, qui primi silvestres dii colludentes Nymphis per sylvas ad firmiorem venerem hanc herbam invenerunt. Conf. LAVRENB. Apparatus p. 102.

Thraciae Mulieres, quae caedi interfuerant Orphei, a Libero ulciscente aemulum scientiae suae in *arbores varias* abierunt, ut refert *Ovidius* Met. L. X. v. 67 sqq.

Acacalis fructus fruticis in Aegypto crescentis, quem meminit *Diosc.* L. c. 118. HERMOT in Coroll. ad Diosc. Fol. 49. b et RVELL p. 152. Nomen Nymphae datum crediderunt, quae ut Apolline compressa Phylacidem et Phylandrum ediderit in Creta nutritos a capra eos fuisse, cuius rei monumentum in Apollinis Delphici delubro monstrari tradit Pausanias Conf. RVELL A. I. p. 72.

Herba quadam Glaucum Piscatorem in Deum marinum conversum fuisse, *Ovidius* narrat Metam. L. 13. v. 897 sqq. Glaucus cum speciosos pisces cepisset et eos vellet recentes in urbem ferre, sub recentissimam herbam exposuit, ut illi vigore eius succoque contacti merserunt se in profundum, admiratur vim herbae Glaucus eam de-

gustavit, ast mente alienatus ex alto se praecipitavit in Pelagum et sic inter Deos marinos receptus, vid. et *Cocceji Poemata* p. 115.

Inter fabulosas etiam illae referri debent herbae, quae, sive quod noctu luceant, sive alias ob causas Lunanae nominantur; in primis et inter has praecipue nominari debet illa a Prometheo in Argonauticis Apollonii descripta, natu, ut nugatur, ex sanguine aquilae illius, quae Promothei iecur exedit flore cubitali curvo et geminis innixa caulibus, radice succo sanguineo manante. Conf. de hoc et aliis *C. GESNERVS* de Lunanis Hafn. 1669. 8 edit.

Hastile Romuli crevisse in *Cornum* arborem testatur Plutarchus in Romulo; et de Iaculo Romuli narrat Ovidius Met. L. XV. v. 561.

Cum subito videt frondescere Romulus hastam quae radice nova, non ferro stabat adacto. Et iam non telum sed lenti viminis arbor. Romulum enim cum venaretur, in monte Aventino persequens aprum, iaculum fecit, quod cum protinus in colle palatino haeserit, loco eius montis scala facta fuit, cuius ima pars adeo depressa terrae est, ut sit comprehensa radicibus, effectum est novissime, ut in arborem *Cornum* conversum sit. Ita *BYRMANNVS*

Primislans Dux Bohemiae tertius ex agro ad imperium convocatus est, stimulus quo boves urgebantur inter vias terrae defixus fertur mox fronduisse ac tres *Coryli* ramos emisisse, ex quibus duo statim exaruerunt, tertium in arborem eiusdem generis procerum excrevisse *MYLI* Annot. Phil. p. 190.

Commode hic quoque commemorari debet fabula de Hortis Hesperidum atque Aurantium fructibus. Atalanta Scheni seu Cenei filia cum oraculum de marito consulisset, responsum accepit, Ipsi non opus esse marito, cum vero formosissima esset, a multis uxor petebatur. Ipsa vero, ne eos prorsus aspernari videretur, edixit, se

nulli alii nupturam, quam a quo cursu foret superata. Cum autem iam multos superasset, Hippomanes Virginis amore captus in certamen cum ea descendit post accepta a Venere tria mala aurea in Hortis Hesperidum decerpta: sic cursum init Atalanta, quam simulac aspexit iam antecedentem, pomum unum proiicit, cuius fulgore aureo allecta virgo declinat cursus aurumque volubile tollit.

Alterum deinde mittit, novam ut injiciat moram et denique tertium, in quibus colligendis cum occupatur Atalanta, metam Hippomanes contingit et victam ducit sponsam. Vid. *OMIVS* Met. L. X. v. 560 sqq. et *POMEY* Panth. p. 97. de Malis dictis aureis aliae quoque exstant Fabulae. Haec tellus in honorem Iovis et Iunonis, quo tempore nuptias celebrabant, edidisse fingitur. Iuno, ne mala manu carperentur, custodem apposuisse draconem quo interempto Herculem ea abstulisse legimus, aliter paulo narrat *OMIVS*.

Themis praedixerat fore, ut aliquis, Iove natus, ex Hesperidum hortis auferret aurea mala. Id metuens solidis pomaria clauserat Atlas montibus et vasto dederat servanda Draconi. Arcebatque suis externos fructibus omnes. Ultimo loco adducamus fabulam de *Cere*. Ceres formae decore ita praestans, ut ipsos etiam Deos in sui amorem converteret. A Iove et Neptuno deamata et compressa illi Proserpinam, huic autem, quod incertum est, equum aut filiam peperit. Dea autem aegerrime tulit pudorem amissum, abdiditque se in speluncam, ibique latuit, ut Deorum nemo scire posset, quid illa factum esset tandem reperta et a Iove persuasa moerorem deposuit magna omnium laetitia, etenim per id tempus, quo illa delituit, ingenti calamitate universum animalium genus affectum fuisse corruptis ubique frugibus et cilariis fabulatur. Ceres enim Dea frugum erat, nomen forte ductum a gerendis frugibus, ut Ceres sit quasi Gerens aut quasi serens, vel ab antiquo verbo *Cereo*, id est creo. Conf.

POMEY Panth, p. 149. Qui etiam de Flora, Feronia et Pomona egit.

Ultimo loco notamus, nonnullos florem derivasse ex graeca voce *χλωρός* viridis, inde Chloridis, nymphae celebres, nomen ortum traxisse, verosimile est, quae Zephyro nupta, dotis loco id a marito acceperit, ut omnium florum haberet potestatem. Literam vero X in F latinorum mutatam fuisse Ovidius refert Fastorum V. 195.

Chloris eram, quae Flora vocor, corrupta Latino
Nominis est nostri littera graeca sono.

Floram tamen, quae et Flauro dici consuevit et Herculis aeditua fuisse fertur, artem meretriciam exercuisse, uti Lactantius l. 20 autumat, minus certum videtur, siquidem non satis constat, fuisse eius nominis in urbe Roma meretricem, potius de Chloridis castitate eodem Fastorum L. V. 206. Ovidius testatur:

Inque meo non est ulla querela thoro.

Transeamus nunc ad Commentationem Nobilissimi et Doctissimi

CANDIDATI

GEORGII CAROLI CHRISTOPHORI STOELLING

qui vitae hucusque actae rationem sequentibus exposuit:

Ego GEORGIUS CAROLVS CHRISTOPHORVS STOELLING natus sum Meinungae die 2. Mens. Augusti Anno 1774. Patre IOANNE FRIDERICO Milimbolariae arti addicto, matre vero DOROTHEA IOANNA e gente GYNDLERIANA, quorum parentum proborum, mihi ob pietatem eximiam qua me amplectebantur maxime venerandorum mortem acerbissimam iam aliquamdiu memoriae infixam doleo. In Lycaeo urbis patriae sequentium Praeceptorum Doctissimorum, Amplissimorum, de me maxime

meritorum praecepta percipi perutilia, nimirum, Dn. VOLKARTI, Cantoris; BEIERI, Conrectoris, et BVTZERI, Rectoris. Artis chirurgicae tyrocinium rite sustinui apud Virum artis suae bene peritum, nimirum apud MOHRIVM, Virum ob chirurgiae inter suos cives exercitium felicissimum, fama celebratum. Anno 1798. Dresdam petii, ut Praelectiones a Collegii medico-chirurgici Doctoribus quae ibi haberi solent, perutiles in usum vertere possem, Nec frustra me ibidem audivisse lectiones Anatomicas Dn. LEHMANNI, Prosectoris in theatro anatomico dexterrimi; Physiologicas Exp. HAENELII; Pathologicas et Clinicas Exp. RASCHIGII, Exercit. Sax. Elect. Protomedici; medicamentorum historias Exp. TITII; morborum, qui puerperis et infantibus accidere solent, explicationes ab Exp. DEMIANI habitas; Pathologico-dentales, Exp. ANDRE; Chirurgicas Doctissimi HEDENI, Exercit. Sax. Elect. Protochirurgi, aperte fateor, summa cum erga hos Praeceptores omnes ac singulos gratiarum actione. Anno 1800. Vitebergam veni animo, singulari cupiditate longiorum in arte medica progressuum faciendorum inprimis agitato, Cui, ut satisfaceret, ante omnia iura civis academici rite impetrabam ab Illustr. Iurium Consultissimo KLVEGELIO t. t. Rectore Acad. Magnifico. Quo facto statim frequentare incipiebam scholas Logicas Excell. KLOTZSCHII Poeseos P. P. O., Physicas et corporum naturalium historicas Exp. LANGGVTHII, Phys. P. P. O. et med. P. P. Extr., Therapeuticas et disputatorias Illustr. BOEHMERI Consil. Aulici et Therap. P. P. O., totius Academ. Senioris gravissimi; Botanicas, Physiologicas, Pathologicas, Clinicas Exp. KREISIGII. Anat. et Bot. P. P. O.; Pathologico-semioticas, Chirurgicas et examinatorias Exp. VOGTII, Path. et Chirurg. P. P. O. subst.

Ceterum quoque traditam accepi Chemiae alteram partem a b. GLAESERO; alteram a. Clariss. DOERFFVIRTHIO AA. LL. Magistro, et

Senatus Viteb. Assessore Amplissimo; Virium Nervorum stimulos per Galbanismum agitandos notiores mihi fecit Exp. EDMANN; Artis obstetr. partem theoreticam Exp. SCHWEIKERTO debeo. Omnibus vero praeceptoribus meis maximas hic ago gratias ac debitas.

Clarissimus hic Candidatus, cursu suorum studiorum feliciter peracto, nostrum adiit Ordinem atque summos in vtraque Medicina honores modeste petiit. Et cum in examine die IV. h. m. instituo, optima profectuum suorum specimina ediderit, decretum est ut sub Praesidio Excell. Dn. D. KREYSIGII Dissertationem propria Marte elaboratam *de Polypo narium* die XXIII. Mens. Dec. publice defenderet. Solemni huic Actui ut RECTOR MAGNIFICUS, COMITES ET LIBERI BARONES, PATRES CONSCRIPTI ET GENEROSISSIMI COMMILITONES benevole interesse velint, humanissime et observantissime rogamus.

